

Dosarul nr. 2ra-751/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. L. Lavric)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. O. Cojocaru, E. Clim, B. Bîrca)

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Gladei împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Oleg Gladei reprezentat de avocatul Dumitru Carabețchi și s-a casat integral hotărârea din 07 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 09 octombrie 2017, Oleg Gladei a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Oleg Gladei a relatat că la 10 iulie 2017 de către Directorul General al SA „Apă-Canal Chișinău” a fost emis ordinul nr.161-p, prin care în baza art.85 alin.(1) Codul Muncii s-a dispus desfacerea contractului individual de muncă pe durată nedeterminată din inițiativa angajatului, cu începere de la 10 iulie 2017.

Reclamantul a menționat că la 06 aprilie 2017, fiind impus de către Directorul General al SA „Apă-Canal Chișinău” sub diferite amenințări cu răfuială, a fost nevoit să depună o cerere de demisie privind desfacerea contractului individual de muncă, din propria inițiativă, cu condiția obligatorie ca pentru început să-i fie acordate toate concediile de odihnă anuale nefolosite.

În acest context, a punctat că administrația SA „Apă-Canal Chișinău” a acceptat cererea sa de demisie cu îndeplinirea obligatorie a condiției menționate supra.

Astfel, începând cu 06 aprilie 2017 i-au fost acordate două concedii anuale unde s-a aflat până la 08 iulie 2017.

Reclamantul a indicat că la 10 iulie 2017 a ieșit la serviciu continuându-și activitatea, iar la 11 iulie 2017 a fost informat că de fapt, din 10 iulie 2017 este demisionat.

În aceste circumstanțe, recurentul a opinat că administrația SA „Apă-Canal Chișinău” nu era în drept să-l demisioneze, or, ultimul aflându-se în concediu anual de odihnă și ulterior continuându-și activitatea de muncă, nu și-a reafirmat în scris dorința de a demisiona.

Mai mult, conștientizând că a fost impus de către administrație să depună cerere de demisie din propria inițiativă, fapt prin care i s-a încălcat grav dreptul la muncă, la 15 mai 2017 a depus cerere prin care a solicitat retragerea cererii inițiale, la care nu a primit niciun răspuns.

Oleg Gladei a relevat că ilegalitatea ordinului de demisie poate fi motivată și prin faptul că nu i s-a respectat condiția de a-i fi acordate toate concediile de odihnă anuale nefolosite, la moment restanța constituind 237 de zile.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului Directorului general al SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 161-p din 10 iulie 2017, restabilirea în funcția de șef Baza de producție (cod 2106) SA „Apă-Canal Chișinău” și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate în acest proces.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul a depus cerere suplimentară privind încasarea salariului mediu pentru perioada de absență forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată prin care suplimentar a solicitat încasarea salariului mediu pentru perioada de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral pentru eliberarea nelegitimă din serviciu în mărime de 10 salarii medii lunare și încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în sumă de 7000 de lei.

Prin hotărârea din 07 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 08 august 2018, Oleg Gladei reprezentat de avocatul Dumitru Carabețchi a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 07 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Oleg Gladei reprezentat de avocatul Dumitru Carabețchi, casată integral hotărârea din 07 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și pronunțată o hotărâre nouă, prin care: S-a admis parțial acțiunea lui Oleg Gladei; S-a anulat ordinul Directorului general al SA „Apă-Canal Chișinău” Veronica Herța nr. 161-p din 10 iulie 2017; S-a restabilit Oleg Gladei în funcția anterioară de Șef Baza de producție (cod 2106) SA „Apă-Canal Chișinău”; S-a încasat de la SA „Apă-Canal Chișinău” în folosul lui Oleg Gladei salariul pentru absența forțată de la serviciu începând cu 11 iulie 2017 până la 21 noiembrie 2018 (data întocmirii apelului motivat) în sumă de 321 196,32 de lei; S-a încasat de la SA „Apă-Canal Chișinău” în folosul lui Oleg Gladei prejudiciul moral în sumă de 18 924 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 7 000 de lei; S-a încasat de la SA „Apă-Canal Chișinău” taxa de stat în bugetul statului în sumă de 10 203 lei. În rest cererea de chemare în judecată a fost respinsă. În partea restabilirii în funcție a lui Oleg Gladei a fost dispusă executarea imediată a hotărârii.

În susținerea poziției sale, Curtea de Apel a reținut că, prima instanță nu a dat apreciere deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor prezentate, fapt ce a condus la adoptarea hotărârii, care nu este bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.

Astfel, instanța de apel a conchis că apelul este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea hotărârii instanței de fond. Or, conform materialelor cauzei la data de 11 iulie 2017, apelantul a continuat relațiile de serviciu cu intimatul, iar în conformitate cu art.85 alin.(5) Codul muncii, dacă, după expirarea termenelor indicate în alin.(1), (2) și (4¹), salariatul nu a fost de fapt eliberat din funcție și el își continuă activitatea de muncă fără să-și reafirme în scris dorința de a desface contractul individual de muncă, eliberarea acestuia nu se admite.

La 07 februarie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului, recurenta a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel pe care o consideră neîntemeiată și lipsită de suport juridic.

În susținerea poziției date, a concluzionat că SA „Apă-Canal Chișinău” respectând drepturile salariatului a emis ordinul de încetare a raporturilor de muncă în ziua imediat următoare după concediul pe motiv de boală, care a stat la baza prelungirii concediului de odihnă anual, ceea ce demonstrează încă odată legalitatea și corectitudinea angajatorului.

Astfel, a opinat că instanța de fond a dat o apreciere corectă materialelor cauzei, or, acestea confirmă că faptele descrise în notele de serviciu, cât și în foaia de parcurs au avut loc în perioada aflării intimatului în concediu și nu pot fi reținute ca probe în susținerea cererii inițiale, respectiv, circumstanțele menționate pot fi considerate motive întemeiate de admitere a cereri de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 31 ianuarie 2019, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 07 martie 2019, însă date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” la 07 februarie 2019, se consideră în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 05 aprilie 2019, Oleg Gladei a depus referință împotriva cererii de recurs prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe

dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat